

תרומת הדשן סי' פו

שאלה: מי שהמיר דתו ונא ליטהר במועד שרי לגלחו כדי לטובלו ולהכניסו לדת אמת או לאו.

תשובה: יראה דשרי¹. דכיון דנהגינן לגלח בעלי תשובה כאלו² עפ"י דברי ר' משה הדרשן, כדפירש"י בפ' בהעלותך³ שנתן טעם להתגלח הלויים לפי שהיו כפרה על בכורי ישראל שחטאו בע"ז. וע"ז קרוי מת ומת איתקש למצורע והמצורע טעון תגלחת. וא"כ דמי להא דתנן פ' אלו מגלחין (מו"ק יז, ב) הנזיר והמצורע והעולה מטומאתו לטהרתו מותרין לגלח במועד. ותניא עלה בגמ' דנזיר ומצורע אפי' היה להן פנאי לגלח קודם המועד מותרין לגלח במועד, כדי שלא יהיו קרבניהם. ובעלי תשובה נמי נראה להתיר כדי שלא יהיו כמה מצות, שהרי אין מצרפין אותו לכל דבר שבקדושה עד שיגלח ויטבול⁴. ואע"ג דוודאי אינו מעכב, מ"מ מנהג אבותינו תורה היא, וכדאסמכין אקרא ודחינן גילוח דרבנן מקמיה⁵. ותו דאשירי⁶ פסק כלישנא בתרא דקטן שנולד אפי' קודם המועד דשרי לגלח במועד, משום דגזירת חכמים שלא יכנס לרגל כשהוא מנוול לא שייכי בקטן. ונראה דהבא לטהר כה"ג לא שייכי הגזירה כולי האי.

רש"י במדבר ח, ז

והעבירו תער. מלמתי דנני רני משה הדרשן לפי שנמנו כפרה על הזכרות שעמדו עבודת כוכבים ע והיא קרויה זמתי ממים והמלורע קרוי מת הזקיקס תגלחת כמלורעים: (ח) ולקחו פר בן בקר. והוא

רי"ף שבת נה: מדפה"ר

וגר אף על גב דאמהיל בארמוותיה "בעי להטיף ממנו דם ברית ועד דמתפח (ט) לא מטבלינן ליה וכד מטבלינן ליה צריך למיזל בהדיה תלתא ונימא ליה כי היכי דאמרינן ליה מעיקרא וגייזי ליה ממזייה ושקלי ליה טופריה דידיה ודכרעיה וצריכי למיחזייה כד טביל וכד סליק מברך בא"י אמ"ה אקבו על הטבילה וכן עבד משוחרר וכן

רמ"א סי' תקל"א

ז ^{הנהגת הרמב"ם} (ח. ב) אבל שחל (ט) שביעי שלו בשבת ערב הרגל מותר לגלח בחול המועד: הגה (ג) מי שהמיר דתו וסור בתשובה (ז) יא ^{הנהגת הרמב"ם} [ט] ודרכו (ט) לגלח מותר לגלח במועד:

ביאור הגר"א סי' תקל"א

רש"י סוף פרק ב' [שם יג, ב] ד"ה בתבלין: [ט] [סעיף ז הגה] ודרכו לגלח. עיין רי"ף [שבת נה, ב] ורא"ש סוף פרק י"ט דשבת, ונהגו כן על פי מה שנאמר בפרשת בהעלותך [במדבר ח, ז] והעבירו תער, ועיין רש"י שם ד"ה והעבירו כו', ואם כן הוה ליה בכלל מה שכתוב במתניתין [מועד קטן יג, ב] הנזיר והמצורע כו' ואמרינן בגמרא [שם יז, ב] אפילו היה להם פנאי כו', והכי נמי שלא ישהו, שהרי אין מצרפין אותו לכל דבר שבקדושה עד שיגלח, שם [תרומת הדשן סימן פו]. ועיין ביו"ד סימן רס"ח סעיף ב' בהג"ה ויש-אומרים כו':

